

**Régiók Európai
Bizottsága**

ENVE-VI/025

127. plenáris ülés – 2018. január 31. – február 1.

VÉLEMÉNY

A konfliktust okozó fajokkal való együttélés elősegítése az uniós természetvédelmi irányelvek keretén belül

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

- felhívja a figyelmet a biodiverzitásnak, a Natura 2000 hálózatnak, a fajok védelmének, valamint annak a fontosságára, hogy a szolidaritás és a szubszidiaritás elvének megfelelően a tagállamok, régiók és helyi önkormányzatok fogadjanak el összehangolt intézkedéseket;
- megítélése szerint további lépésekre van szükség annak előmozdítása érdekében, hogy a biodiverzitással, és a nagyragadozókkal kapcsolatosan sokszor hivatkozott pozitív externáliák valóban megjelenjenek a helyi közösségekben, mivel sok esetben ennek lehetősége még nem eléggé kihasználva, vagy a megvalósítás feltételei, beleértve a szükséges tudást és támogatásokat is, hiányosak;
- a biológiai és etológiai tulajdonságaik miatt különböző emberi tevékenységekkel az erőforrások és a terület használatáért versengő, ezért konfliktust okozóként definiált fajok fogalmának meghatározása tekintetében további, tudományosan megalapozott lépéseket szorgalmaz, ami magában foglalhatja az irányelvek alkalmazásának megfelelő módszertanát, valamint különböző típusú egyéb intézkedések végrehajtását;
- felkéri az Európai Bizottságot, hogy a konfliktust okozó fajokkal kapcsolatos platformok, együttműködési formák és a vonatkozó szakpolitikák kialakításában teremtsék meg a helyi és regionális önkormányzatok és szervezeteik, képviselőik közvetlen képviseletét, tényleges és hatékony részvételét;
- reméli, hogy a következő többéves pénzügyi keret tervezésekor minden érintett uniós alap keretében megfelelő források állnak majd rendelkezésre a védelem, a megelőzés (ideértve a figyelemfelhívást és a környezeti nevelést is), a kompenzáció, a kutatás és a különböző érintett szakpolitikai témakörök egyéb specifikus fejlesztési beavatkozásainak finanszírozására;
- úgy ítéli meg, hogy bizonyos régiókban nem elegendő a nagyragadozókkal kapcsolatos eddigi megközelítés, és ezért javítani kell a velük kapcsolatos konfliktusok kezelésén. Ehhez pedig teljes mértékben ki kell aknázni a kutatás-fejlesztési projektek idevonatkozó tapasztalatait, hogy csökkenteni lehessen az emberekre és a haszonállatokra gyakorolt hatásokat és a rájuk leselkedő veszélyeket.

Előadó

Borboly Csaba (RO/EPP), Hargita megye közgyűlésének elnöke

Referenciadokumentum

saját kezdeményezésű vélemény

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – A konfliktust okozó fajokkal való együttélés elősegítése az uniós természetvédelmi irányelvek keretén belül

I. SZAKPOLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

1. felhívja a figyelmet arra, hogy a biodiverzitás, a Natura 2000 hálózat és a fajok védelme közös európai ügy, amely minden tagállamot, régiót és helyi önkormányzatot egyaránt érint, és ezért nagyon fontosnak tartja, hogy folytassák és továbbfejlesszék az eddigi gyakorlatot, amely szerint a célok elérése érdekében a tagállamok és a régiók, valamint a helyi közösségek koordinált módon tesznek lépéseket a közös előnyök, illetve a szolidaritás és a szubszidiaritás elvének megfelelően;
2. megerősíti azt a korábbi véleményében is vállalt álláspontját, amelyet a természetvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálata során fogalmazott meg, a Parlamenttel is egybehangzó módon, hogy nincs szükség a természetvédelmi irányelvek módosítására, hanem – a legmodernebb technikai és tudományos vívmányoknak megfelelően – azok megfelelő végrehajtására kell helyezni a hangsúlyt az EU különböző régióiban és tagállamaiban, kihasználva az irányelvek által biztosított rugalmasságot a bizonyos fajok és az emberi tevékenységek között esetlegesen fellépő ellentétekkel kapcsolatos konkrét helyi aggályok kezeléséhez. Ezért elkötelezi magát az iránt, hogy hozzájárul a természetről, emberekről és a gazdaságról szóló cselekvési tervhez, még hozzá olyan megfelelő törekvésekkel, amelyek az érintett európai, nemzeti, regionális és helyi szintű intézkedésekben is elősegítik a konfliktust okozó fajokkal való együttélést is;
3. kiemelten fontosnak tartja az irányelveket, amennyiben a Natura 2000 hálózat és a környezetvédelmi politika hatékony koordinációja nagymértékben hozzájárult a biodiverzitással kapcsolatos célok összehangolásához a tagállamok között, és így egyértelműen kimutatható az Európai Unió hozzáadott értéke is;
4. emlékeztet arra, hogy a tagállamok felelőssége, hogy területeiken belül, illetve az irányelvek keretében és szellemiségében megtalálják a megfelelő megoldásokat ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni a különböző régióknak az egyes fajokkal és konkrét problémákkal kapcsolatos sajátos helyzetét, még hozzá úgy, hogy az idevonatkozó folyamatba bevonják a helyi és regionális önkormányzatokat és a többi érintettet is;
5. megjegyzi, hogy az emberek és a „konfliktust okozó fajok” együttélésével kapcsolatos problémák jelentős része abból adódhat, hogy az emberi tevékenység nagy nyomást gyakorol számos faj természetes élőhelyére, illetve hogy az emberek gyakran nem megfelelően viselkednek az ilyen állatokkal szemben. Idetartozik például az, hogy védett területeken az élővilágot jelentősen megzavaró tevékenységeket végeznek, vagy az állatokat odavonzzák a lakott területek közelébe: vagy szándékosan, turisztikai, illetve vadászati céllal, vagy pedig a például a nagyragadozókat vonzó, nem megfelelő hulladékkezeléssel. Ezért hangsúlyozza, hogy holisztikus megközelítésmódot kell elfogadni a biodiverzitással kapcsolatban és helyi szinten

kell megoldásokat találni a konkrét problémákra, amihez pedig szorosabb együttműködésre van szükség a különböző kormányzati szintek és minden érintett között;

6. reméli, hogy a következő többéves pénzügyi keret tervezésekor minden érintett uniós alap keretében megfelelő források állnak majd rendelkezésre a védelem, a megelőzés (ideértve a figyelemfelhívást és a környezeti nevelést is), a kompenzáció, a kutatás és a különböző érintett szakpolitikai témakörök egyéb specifikus fejlesztési beavatkozásainak finanszírozására;
7. megismétli, hogy a biodiverzitás helyzetének javítása közös érdek az Európai Unió minden területi szintjén, és ezért továbbra is szükség van összehangolt lépések megvalósítására;
8. felhívja arra a figyelmet, hogy a biodiverzitás mennyiségi és minőségi javulása nagyon sok régióban megfigyelhető, és ezzel párhuzamosan növekszik az emberi közösségekkel való kölcsönhatás lehetősége. Bármilyen összetalálkozás egyes, úgynevezett konfliktust okozó fajok esetében jelentős egyéni, illetve a gazdasági tevékenységeket érintő kockázatokkal járhat, amennyiben a közösségek nincsenek megfelelően felkészítve, vagy ha nem állnak rendelkezésre megfelelő, a helyi adottságokra alkalmazható reális és arányos menedzsmentmegoldások;

A hatékonyabb alkalmazás felé

9. a biológiai és etológiai tulajdonságaik miatt különböző emberi tevékenységekkel az erőforrások és a terület használatáért versengő, ezért konfliktust okozóként definiált fajok fogalmának meghatározása tekintetében további, tudományosan megalapozott lépéseket szorgalmaz, ami magában foglalhatja az irányelvek alkalmazásának megfelelő módszertanát, valamint különböző típusú egyéb intézkedések végrehajtását;
10. úgy ítéli meg, hogy a biodiverzitás és az irányelvek alkalmazása során multidiszciplináris, holisztikus kutatási alapokat kell biztosítani, ahol a társadalomtudományok a természettudományos specifikus ismeretek mellett ugyancsak fontos feladatokat tölthetnek be;
11. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok három alapvető szempontból kiemelten fontos szereplői a környezetvédelem és a biodiverzitás ügyének: egyrészt mint a tagállami és az esb alapokból megvalósuló beruházások legnagyobb kezdeményezői, másrészt mint mezőgazdasági, illetve területrendezési és várostervezési szabályozási és engedélyezési hatósági jogokkal rendelkező szereplők, akiknek így a legnagyobb befolyásuk van az európai területhasználat alakítására, s így a környezetvédelmi szempontok érvényesítésére is, harmadrészt pedig mint a helyben az emberekhez legközelebb lévő közigazgatási szereplők, akik fontos szerepet töltenek be, amennyiben a konfliktust okozó fajok és az élőhelyek védelme tekintetében tájékoztatást, ösztönzést és támogatást nyújtanak;
12. felkéri az Európai Bizottságot, hogy folytassa és fokozza tevékenységét a tudásátadás terén, hogy elősegítsen a konfliktust okozó fajokkal való együttéléssel kapcsolatos helyi és regionális szintű megoldásokat, és ahol lehetséges, az esetleges problémákból előnyöket kovácsoljon. Ennek része kellene, hogy legyen a Natura 2000 területek és a védett fajokkal kapcsolatos megfelelőbb menedzsmentmegoldásokhoz kapcsolódó bevált módszerek népszerűsítése is. A nem kormányzati szervezetekre és az egyéb releváns érintettekre úgy kellene tekinteni, mint a

tudásátadás fontos partnereire, hiszen Európa-szerte releváns projekteket hajtanak végre, melynek révén hasznos gyakorlati ismeretekkel rendelkeznek;

13. aggodalmát fejezi ki, hogy több tagállamban is megfigyelhető a helyi közösségek ellenállása a konfliktust okozó fajok jelenlétével, újbóli megjelenésével, illetve populációinak terjedésével kapcsolatosan, mivel a konfliktusokat nem megfelelően kezelő megoldások, valamint az adott esetben nem szerencsés, fáziskésében levő vagy nem megfelelően kommunikált szakpolitikai és menedzsmentválaszok a környezetvédelmi politika elutasításával járnak, valamint a helyzet, különösen a nagyragadozók által érintett egyes régióban, az illegális vadászat, a mérgezések, és csapdaállítások elterjedéséhez vezethet, ami teljességgel elutasítandó, azonban nem kezelhető pusztán a tiltás és a büntetés eszközeivel;
14. megállapítja, hogy számos tagállamban léteznek kiváló helyi és regionális gyakorlatok a konfliktust okozó fajokkal való együttélésre vonatkozóan, beleértve a nagyragadozókat is, éppen ezért az ezekre alapozó, helyi és regionális tervezés szükségességét kell hangsúlyozni. Hangsúlyozza, hogy az ilyen helyi, regionális vagy országos szintű állami vagy magánkezdeményezések mellett a LIFE projektek is szolgálhatnak megfelelő gyakorlatokkal, amennyiben az adott projekt lezárultát követően is megtartják és folytatják őket;
15. reményét fejezi ki, hogy a következő többéves pénzügyi keret tervezésekor a Horizont 2020 folytatása csakúgy, mint az esb alapok utódai megfelelően kezelik majd a védett fajokkal, közös európai értékünkkel kapcsolatos feladatokat, és azon belül is a nagyragadozókra és a konfliktust okozó fajokra vonatkozó hatékony, eredményes és a közösségek érdekeit is figyelembe vevő beruházásokat és fejlesztéseket;
16. teljes támogatásáról biztosítja az Európai Bizottságot a biogeográfiai régiókra létrehozandó specifikus platformok létrehozásában, és kiemeli, hogy a helyi és regionális önkormányzatok közvetlen bevonása nélkülözhetetlen ezek sikeres működéséhez;

Kutatás-fejlesztés, új kezdeményezések

17. felhívja a figyelmet a kutatásokkal kapcsolatban, hogy azok kiválasztási folyamatában különös hangsúlyt kell helyezni a biodiverzitással kapcsolatos célok, a gazdasági és társadalmi, valamint vadgazdálkodási célok elérését segítő, a konkrét és gyors alkalmazhatóságba való átvétel lehetőségét magukban hordozó kutatási és fejlesztési folyamatokra;
18. szükségesnek látja, hogy a kutatási és fejlesztési folyamatok megfelelő helyi és regionális hasznosulása esetén ne alakuljon ki aránytalanság, azaz hogy adott esetben a magas természeti értékű területekkel és fontos élőhelyekkel rendelkező, de kevésbé fejlett régiók és települések alulreprezentáltak legyenek a kutatási forrásokhoz való hozzáférés tekintetében;
19. egyértelműsíteni szeretné, hogy a biodiverzitással kapcsolatos különböző kísérleti projektek nagymértékben elősegítették a tudástranszfert az egyes tagállamok között, és sok esetben kedvező volt a hatásuk abban is, hogy a helyi közösségek megérték az egyes célkitűzéseket, magukénak érezzék azokat, és így a közhatalmi szervekkel, valamint a nem kormányzati

szervezetekkel közösen tegyenek gyakorlati lépéseket a veszélyeztetett és értékes fajok védelme érdekében;

20. kiemeli azonban, hogy az ilyen kezdeményezések számos esetben nem folytatódnak, azaz csak pontszerűek és időszakosak maradnak, ezért fontosnak látja bevezetni egy olyan kritérium alkalmazását is az ilyen projektek kiválasztási folyamatába, amely tekintetbe veszi az adott szervezet vagy tagjai által korábban megvalósított projektek utóéletét, gyakorlati folytathatóságát, ezzel is hozzájárulva a közösségi források hatékony felhasználásához;
21. megítélése szerint további lépésekre van szükség annak előmozdítása érdekében, hogy a biodiverzitással, és a nagyragadozókkal kapcsolatosan sokszor hivatkozott pozitív externáliák valóban megjelenjenek a helyi közösségekben, mivel sok esetben ennek lehetősége még nem eléggé kihasznált, vagy a megvalósítás feltételei, beleértve a szükséges tudást és támogatásokat is, hiányosak;

Nagyragadozókra vonatkozó specifikus szempontok

22. úgy ítéli meg, hogy különös tekintettel a nagyragadozókra, amelyek viselkedésük, fizikai és ökológiai jellemzőik és ösztöneik miatt jelentős kárt képesek tenni az emberi egészségben, akár életveszélyes sérüléseket is okozva, valamint nagymértékben veszélyeztetik a haszonállatok épségét és állatjólétét is, bizonyos régiókban nem elegendő az eddigi megközelítés, és ezért javítani kell a nagyragadozókkal kapcsolatos konfliktusok kezelésén. Ehhez pedig teljes mértékben ki kell aknázni a kutatás-fejlesztési projektek idevonatkozó tapasztalatait, hogy csökkenteni lehessen az embereket és a haszonállatokat érő hatásokat és a rájuk leselkedő veszélyeket;
23. értelmezése szerint a nagyragadozó – védettségi szintjének megfelelően – védettséget kell hogy élvezzen lakott területen kívül, függetlenül attól, hogy a Natura 2000 hálózat hatálya alá eső élőhelyvédelmi területen belül vagy azon kívül tartózkodik, ugyanakkor a lakott területen nemcsak esetlegesen, hanem rendszeresen megjelenő nagyragadozók esetében olyan viselkedési mintáról van szó, amely egyrészt kockázatot jelent az emberekre, különösen a gyermekekre, az idősekre, valamint a mozgásukban korlátozottakra, másrészt nem nevezhető természetesnek az adott faj konfliktust okozó egyede szempontjából sem, és ezekben az esetekben egyrészt minden szükséges lépést meg kell tenni a kockázat csökkentése érdekében, másrészt pedig, amennyiben elkerülhetetlen, a problémás egyedeket megfelelően és ellenőrizhető módon át kell telepíteni, vagy egyéb szükséges lépéseket megtenni, még hozzá az idevonatkozó irányítási tervekkel összhangban, már ahol vannak ilyenek. A cél az, hogy mindenhol legyenek irányítási tervek – egyrészt a fajmegőrzés, másrészt pedig a konfliktusok kezelése érdekében. Mindenesetre a konfliktust okozó egyedekkel szembeni intézkedések továbbra is inkább a kivételt kell hogy jelentsék, és nem szabad, hogy kihassanak a populáció jövőjére és életképességére;
24. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai nagyragadozókkal foglalkozó platform tevékenységében a mezőgazdasági termelők és állattartók jelenleg nem vesznek részt, és így nem lehet közvetlenül megjeleníteni az érintettek eme csoportjának sajátos érdekeit az Európai Bizottság által kezdeményezett együttműködésben, ezért felkéri a szereplőket, hogy legyenek

kompromisszumkészletek ebben a témában, és mihamarabb teremtsék meg közösen mindenki érdekeinek platformon belüli artikulációjának lehetőségét;

Helyi és regionális szempontok a biodiverzitás összefüggésében

25. felhívja a figyelmet arra, hogy a nagyragadozók élőhelyeinek minősége és kiterjedése több régióban is javuló tendenciát mutat, ami azonban – bizonyos mezőgazdasági tényezőkkel párosulva – együtt járhat más hagyományos gazdálkodási formák visszaszorulásával – így különösen a legelők és hegyvidéki kaszálók esetében számos más élőhely, beleértve madárvédelmi területek és növénytársulások tűnnek el a létezésükhöz szükséges emberi tevékenység eltűnésével;
26. szükségesnek látja, hogy az élőhelyek és a velük kapcsolatos gazdálkodási formák esetében további ösztönzőket vezessenek be, amelyek nemcsak a Natura 2000 területek által közvetlenül érintett területeken, de a szomszédos övezetekben gazdálkodók számára is hozzáférhetőek kell hogy legyenek, mivel ezek – különösen a hagyományos, többnyire extenzív, táji sajátosságokat is figyelembe vevő formái – nagymértékben hozzájárulnak a biodiverzitás javításához és a vidéki térségek fenntartható fejlődéséhez. Arra kéri az Európai Bizottságot, hogy a közös agrárpolitika biodiverzitásra kifejtett hatásának közelgő értékelésekor tegyen javaslatot ilyen új ösztönzőkre és lehetséges kiigazítási módszerekre;
27. elismeri, hogy a helyi és regionális önkormányzatok több és hatékonyabb lépést tehetnének a biodiverzitással kapcsolatos célok elérése érdekében, ugyanakkor úgy látja, hogy el kellene mélyíteni az együttműködést és a koordinációt az egyes tagállamok és az Unió között, hogy ki lehessen aknázni a helyi és regionális önkormányzatok szerepvállalásában rejlő lehetőségeket, amihez pedig egy megfelelő keretre is szükség lenne;
28. kéri, hogy a tagállamok, de különösen a regionális és helyi önkormányzatok részesüljenek technikai segítségnyújtásban az Unió ügynökségei részéről annak érdekében, hogy megfelelően alakítsák a nemzeti és/vagy uniós alapokból is társfinanszírozott saját programjaikat;
29. úgy ítéli meg, hogy a biodiverzitással kapcsolatos kommunikációban és a cselekvési tervek megfogalmazásában egyértelműen biztosítani kell a vadászok, a vadgazdák és az erdőgazdálkodók, valamint az állattenyésztők közvetlen képviselőit, hiszen számos értékes vagy védett faj esetében ezek azok a szereplők, akik az állomány-ellátásával, szabályozásával, az erdők rendezésével és telepítésével, a szükséges infrastruktúra üzemeltetésével nagymértékben hozzájárulnak a ma természetesnek tekintett állapot kialakításához és fenntartásához;
30. arra kéri a tagállamokat, hogy a környezetvédelmi irányelvben található kivételeket és derogációkat alkalmazzák az esetleg konfliktusokat okozó egyes fajok esetében, még hozzá megfelelő gyorsasággal és flexibilis módon, alaposan figyelembe véve a helyi vagy regionális helyzetet is, illetve ahol szükséges, együttműködve a szomszédos tagállamokkal/régiókkal. A nagyragadozókra, valamint a konfliktust jelentő fajokra vonatkozó regionális és tagállami terveknek figyelembe kellene venniük a helyi és regionális specifikumokat, hagyományokat, természeti és kulturális értékeket;

Szakpolitikák közti összhang

31. felhívja a figyelmet arra, hogy a Natura 2000 területekkel kapcsolatos kifizetések az egyes tagállamokban egymástól egészen eltérő rendszerben működnek, és megjegyzi, hogy egyes tagállamokban – annak ellenére, hogy ott jelentős nagyragadozó-populációk élnek – a Közös Agrárpolitika megvalósításán belül eltekintettek e kifizetések bevezetésétől. Úgy véli, hogy ezen a téren már a jelen programozási időszakban lépéseket kell tenni;
32. javasolja, hogy a szállítási, különösen a közúti és a vasúti infrastruktúra fejlesztése és modernizálása során szenteljének kiemelt figyelmet az élőhelyek közötti összeköttetéseknek és a nagyragadozók által használt útvonalaknak. Mivel az európai táj felosztottsága és sajátos mintázata miatt az élőhelyek egyre elaprózódottabbak, a nagyragadozók – egyedül vagy akár csoportosan is – gyakran kénytelenek kultúrtájon vagy lakott területen áthaladni, amikor élőhelyük különböző részei között mozognak. A földhasználat tervezése, illetve a védett és az azokkal szomszédos területek kialakítása és kezelése során kiemelt figyelmet kell szentelni ennek a szempontnak;
33. arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékonyabban szabják testre a finanszírozási rendszereket a biodiverzitással és az élőhelyek kezelésével összefüggő kérdések kezeléséhez, ideértve a nagyragadozók élőhelyeit is, hogy garantálni lehessen az emberek és a bizonyos fajok közötti konfliktusok kezeléséhez szükséges infrastruktúra és humán tőke fejlesztését, gyors és egyértelmű kompenzációt biztosítva;
34. egyetért azzal, hogy a több szintű kormányzás modelljét sikerrel lehet alkalmazni a környezetvédelem és különösen a biodiverzitás helyzetének javítása területén, ezért itt is további összehangolt lépéseket lát szükségesnek;

További lépések

35. javasolja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok minél tudatosabb és szélesebb körű bevonása érdekében a konfliktust okozó fajokkal, és különösen a nagyragadozókkal való együttélés helyes és a közösségek számára is hasznos, biztonságos együttélés témájában az Európai Bizottsággal közösen szervezzen konferenciát 2019-ben, kiértékelendő a saját kezdeményezésű vélemény hatásait, továbbá az európai és a biogeográfiai régiókra vonatkozó platformok tevékenységét, valamint a 2021 utáni időszak konkrét lépéseinek szakpolitikai és tudományos megvitatása céljából;
36. felkéri az Európai Bizottságot, hogy a konfliktust okozó fajokkal kapcsolatos platformok, együttműködési formák és a vonatkozó szakpolitikák kialakításában teremtsék meg a helyi és regionális önkormányzatok és szervezeteik, képviselőik közvetlen képviselőjét, tényleges és hatékony részvételét, és ezzel kapcsolatos ajánlások, útmutatók megjelentetésével segítse a tagállamokat is a helyes gyakorlat elterjesztésében;
37. hasznosnak tartaná, ha a nagyragadozók által érintett helyi és regionális önkormányzatok EGTC-együttműködést hoznának létre már a jelen programozási időszakban, akár nagyrégiós,

biogeográfiai régiós összefüggésben vagy az Európai Unió teljes területére nyitott formában, a közös vagy hasonló problémák megoldása és a hatékonyabb, összehangolt fellépés érdekében.

Kelt Brüsszelben, 2018. január 31-én.

a Régiók Európai Bizottsága
elnöke

Karl-Heinz Lambertz

a Régiók Európai Bizottsága
főtitkára

Jiří Buriánek

II. ELJÁRÁS

Cím:	A konfliktust okozó fajokkal való együttélés elősegítése az uniós természetvédelmi irányelvek keretén belül
Hivatkozás:	saját kezdeményezésű vélemény
Jogalap:	EUMSZ 307. cikk, negyedik bekezdés
Eljárási szabályzat:	41. cikk b) pont (ii) bekezdés
Az Európai Bizottság levelének kelte:	
Elnökségi/Elnöki határozat kelte:	2017. július 11.
Illetékes szakbizottság:	„Környezetvédelem, éghajlatváltozás és energiaügy” szakbizottság
Előadó:	Borboly Csaba (RO/EPP) Hargita Megye Tanácsának elnöke
Elemző feljegyzés:	2017. október 13.
Szakbizottsági vita:	2017. november 22.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2017. november 22.
Szakbizottsági szavazás eredménye: (szavazattöbbséggel/egyhangúlag elfogadva)	szavazattöbbséggel elfogadva
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2018. január 31.
Korábbi RB-vélemények:	
A szubszidiaritás-ellenőrzési hálózattal folytatott konzultáció kelte:	